

Palve

Helde Jumal, meie Isa, Sa andsid armulikult oma sulasele piiskop Álvarole võimaluse saada Kiriku eeskujulikuks teenriks ja Opus Dei asutaja Püha Josemaria ustavaks pojaks ja järglaseks. Aita minulgi ustavalt vastata kristliku kutsumuse nõudeile ja juhata mind nii, et ma oma elu igal hetkel armastaksin Sind ja teeniksin Kristuse kuningriiki. Luba oma sulasel Álvarool osa saada Sinu kirkusest ja täida tema eestkostel palve, mille ma Sulle toon ... (nimetage oma soov). Aamen.

Meie Isa ... Ole tervitatud ... Au olgu ...

Vastavalt paavst Urbanus VIII dekreedile teatame, et eesmärgiks ei ole mingil moel ennetada Kiriku otsust ning et see palve ei ole mõeldud avalikuks kasutamiseks.

Neil, kes on saanud armuande Auväärse Jumalaselase Álvaro del Portillo eestkostel, palutakse sellest teada anda aadressil:

Opus Dei prelaturii infobüroo Eestis:

Tatari 24, 10116 Tallinn, e-mail: tallinn@opusdei.org

Rooma-Katoliku Kiriku loal.

Seda brošüüri jagatakse tasuta. Neil, kes soovivad heategevuse korras toetada selle väljaande avaldamist, palutakse saata oma annetused ülekandega kontole:

MTÜ Kultuur ja Perekond
Swedbank
EE732200221028574452

Imprimatur:
Javier Echevarría,
Opus Dei prelaat

Graafiline kujundus: MCM S.r.l,
Firenze
Küljendus: Daniele Rettori

Álvaro del Portillo

Isa Álvaro nimetati
Auväärseks

Dekreet vooruste
kohta

Tema kaudu saadud
armud

Teabeleht nr 2
Aprill 2014

3 TOIMETAJA VEERG

4 Dekreet vooruste kohta

9 Isa Álvaro eestkostel saadud armuannid

Monsenjäör Álvaro del Portillo y Diez de Sollano sündis 11 märtsil 1914 Madridis, Hispaanias. Ta omandas doktorikraadid teedeehitusinsenerina, filosoofias ja kanoonilises õiguses. Aastal 1935 liitus ta Opus Deiga ning sai Püha Josemaria peamiseks toeks ja lähimaks abitseks. Álvaro del Portillo ordineeriti preestriks 25. juunil 1944 ning ta pühendus suuremeelselt vaimulikutööle. Aastal 1946 saabus ta Rooma. Tema väsimatu pühendumine Kiriku teenimisele väljendus innukuses, millega ta täitis Pühalt Toolilt saadud ülesandeid. Aastal 1975, pärast Püha Josemaria surma, valiti Álvaro del Portillo tema järglaseks.

28. novembril 1982, kui Opus Dei nimetati personaalprelaturiks, valis Püha Johannes Paulus II Álvaro del Portillo Opus Dei prelaadiks ja 6. jaanuaril 1991 pühitses ta piiskopiks. Auväärse Jumalasalase Álvaro del Portillo pastoraalset tegevust iseloomustas ustavus Opus Dei asutaja vaimusele ja sõnumile ning väsimatu töö Prelatuuri apostolaadi pideva laienemise suunas Kiriku teenimiseks. 1994. aasta 23. märtsi varahommikul kutsus Jumal oma hea ja ustava sulase enda juurde, mõni tund pärast seda, kui too oli naasnud palverännakult Pühale Maale. Samal päeval palvetas Püha Johannes Paulus II tema maise põmu ees, mis puhkab nüüd Roomas, Opus Dei Prelatuurkirikus Santa Maria della Paces.

28. juunil 2012 kiitis Püha Isa Benedictus XVI heaks dekreedid, mis tunnustab, et Auväärne Álvaro del Portillo elas kangelaslikult kristlikke vooruseid. 5. juulil 2013 kinnitas paavst Franciscus, et Álvaro del Portillo eestkostel on toimunud ime. See avas tee tema õndsakskulutamisele.

T OIMETAJA VEERG

28. juunil 2012 kiitis Püha Isa Benedictus XVI heaks dekreedid, mis tunnustab, et Auväärne Álvaro del Portillo, piiskop, Püha Risti ja Opus Dei Prelatuuri prelaat, viis kangelaslikult ellu teoloogiliseid vooruseid – usku, lootust ja armastust Jumala ja teiste inimeste vastu ning ka peamisi inimlikke vooruseid – tarkust, õiglust, kindlameelsust, mõõdukust ja teisi nendega seotud vooruseid. Kui Opus Dei prelaat Mons. Javier Echevarría seda uudist kuulnud oli, teavitas ta sellest prelaturis usklikke kirja teel, milles ta selgitas, kuidas Mons. del Portillole anti tiitel „Auväärne“, kuigi veel ei ole kohane talle kui pühale inimesele avalikult austust avaldada.

Eelpoolnimetatud paavstlik akt avas tee õndsakskulutamise teise faasi, mille käigus uuritakse imele viitavaid tunnuseid ühe tänu Álvaro del Portillo eestkostele toimunud paranemise juures.

Mons. Echevarría lõpetas oma kirja järgneva palvega: „... palun, et ülenaksite oma südamed tänupalves Jumala, meie Issanda ja meie Ema, Püha Maarja poole püüdes sõnastada kavatsusi jälgendamaks isa Álvaro kõigutamatut ustavust Kirikule, paavstile, Opus Deile ja meie Isale.“

See paavstlik deklaratsioon annab põhjuse kasvatada oma isiklikku vagadust Auväärse Jumalasalase Álvaro del Portillo vastu. Palume, et ta palvetaks meie eest ja aitaks meil vastu võtta vajalikku armu, et vastata ustavalt kristliku kutsumuse nõuetele ning muuta oma elu iga hetk ja olukord armastuseks Jumala vastu ja Kiriku teenimiseks.

Koos Püha Josemaria ja arhitekt Jesús Álvarez Gazapoga, London, 1959.

Koos Püha Johannes Paulus II ja Mons. Javier Echevarría, 7. jaanuar 1983.

Keenia, 5. aprill 1989.

PÜHAKUKS KUULUTAMISE PROTSESSIDEGA TEGELEV KOMISJON

PÜHA RISTI JA OPUS DEI PERSONAALPRELATUUR

JUMALASULASE ALVARO DEL PORTILLO Y DIEZ DE SOLLANO VITA TITULAARPIISKOPI PÜHA RISTI JA OPUS DEI PERSONAALPRELATUURI PRELAADI (1914-1994) ÕNDSAKS JA PÜHAKUKS KUULUTAMINE

Dekreet vooruste kohta

„Ustav mees saab suure õnnistuse“ (Õpetussõnad 28:20). Need Pühakirja sõnad viitavad piiskop Alvaro del Portillo väljapaistvale voorusele – ustavusele. Kõigepealt tähendab see ustavust Jumalale, täites täpselt ja suuremeelselt tema tahet, seejärel ustavust kirikule ja paavstile, aga ühtlasi ka preestriseisusele, ning lõpuks ustavust kristlikule kutsumusele igal hetkel ja kõigis olukordades.

„Armastus on pikka aega hoidud ustavus“, on öelnud paavst Benedictus XVI (jutlus Pühima Neitsi Maarja Fatima pühapaigas 12. mail 2010. aastal). Alvaro del Portillo oli

kõigile kristlastele armulikkuse ja ustavuse eeskuju. Ta kehastas täielikult, eeskujulikult ja eranditult Opus Dei vaimsust, mis kutsub iga kristlast otsima armastust Jumala ja oma ligimese vastu, pühitsedes enda igapäevaseid töid ja kohustusi. „Pühitseda oma tööd, pühitseda iseennast töös ning pühitseda teisi töö kaudu.“ Võib julgelt kinnitada, et need sõnad kirjeldavad kõige paremini Jumalasalase järjekindlat tööd inseneriteaduse doktori, preestri ja lõpuks piiskopina. Kõigis nendes tegevusvaldkondades andis ta endast maksimumi, olles teadlik, et igapäevaste ülesannete kohusetundliku täitmi-

sega osaleb ta kiriku lunastavas missioonis. Jumalasalane Alvaro del Portillo sündis 11. märtsil 1914. aastal Madridis kristliku pere kaheksast lapsest kolmandana. Hariduselt ehitusinsener, oli ta ka ajaloo ja kirikuõiguse doktor. 1935. aastal, 21-aastasena astus ta Opus Deisse ja peagi sai temast üks Püha Josemaria lähemaid kaastöölisi. Ta ordineeriti preestriks 25. juunil 1944. aastal ning sestpeale pühendus ta vaimuliku kutsumusele. Oma ordineerimispäevast alates sai temast Püha Josemaria pihhiisa. 1946. aastal kolis ta Rooma, et aidata Opus Dei rajajat prelatuuri juhtimisel ja laienemise osas: ta töötas aastatel 1939–1946 ja 1956–1975 prelatuuri peasekretärina, aastatel 1948–1951 Itaalia regionaalpeavikaarina, aastatel 1946–1956 peaprokuraatorina ning aastatel 1948–1954 Püha Risti rooma koleegiumi rektorina.

Lisaks täitis ta erinevaid Püha Tooli usaldatud ülesandeid. Ta osales II Vatikani kirikukogu komisjonis De disciplina cleri et populi christiani, mille ülesandeks oli koostada dekreet Presbyterorum Ordinis. Peale selle töötas ta eksperdina komisjonides De Episcopis et dioecesium regimini ja De religiosis. Hiljem oli ta kirikukogu püha kongregatsiooni nõunik, Püha Tooli ülemkongregatsiooni järelevalvaja ja kanoonilise õiguse koodeksi läbivaatamise paavstliku komisjoni nõunik; kohtunik usudoktriini kongregatsiooni kohtus ning sama kongregatsiooni nõunik. Lisaks oli ta ordude püha kongregatsiooni sekulaarinstituutide komisjoni sekretär, vaimulikkonna kongregatsiooni sotsiaalse kommunikatsiooni paavstliku nõukogu ning pühakuks kuulutamise protsessidega tegeleva komisjoni nõunik.

15. septembril 1975. aastal valiti Alvaro del Portillo esimese Püha Josemaria järeltulijana Opus Dei eesotsa. Ta jätkas Opus Dei asutaja jälgedes, viies lõpule algatuse, mida

Püha Josemaria oli südamest soovinud: saavutada kanooniline konfiguratsioon, mis vastaks Opus Dei vaimsusele. See eesmärk

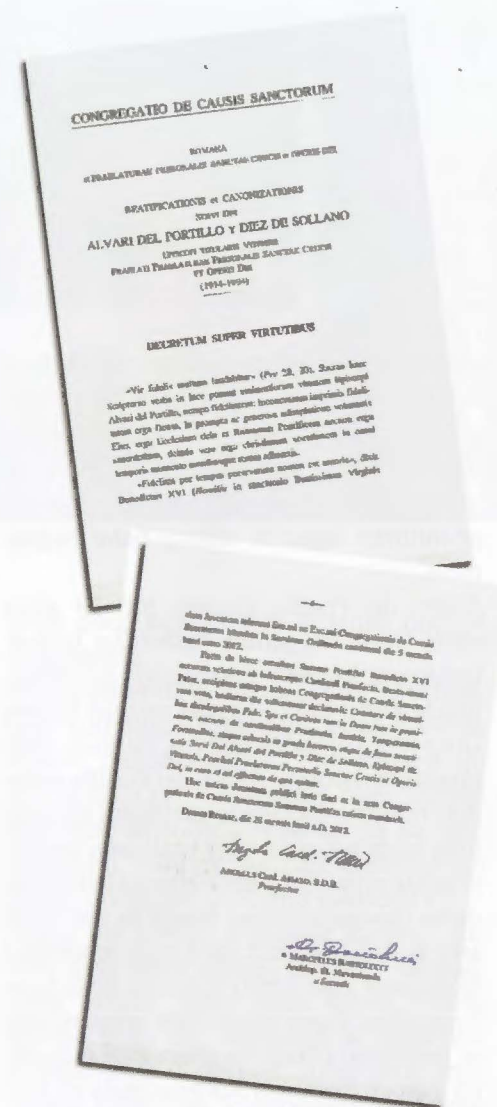

Foto Pühakuks Kuulutamise Kongregatsiooni dekreedid esimesest ja viimasest leheküljest, mis tunnustab, et isa Alvaro elas vooruseid kangelaslikult.

saavutati lõpuks 28. novembril 1982. aastal, mil Önnis Johannes Paulus II nimetas Opus Dei personaalprelatuuriks ning Alvaro del Portillo selle prelaadiks.

6. jaanuaril 1991. aastal pühitses paavst jumalatsulase Alvaro del Portillo piiskopiks. 1994. aasta 23. märtsi varahommikul,

2

mõned tunnid pärast naasmist palverännakult Pühale Maale, kutsus Jumal oma teenri enese juurde. Samal päeval käis Önnis Johannes Paulus II palvetamas tema maiste jäänuste ees, pärast vaikuses Jumala poole pöördumist luges ta valjusti Salve Regina palve.

Alvaro del Portillo innukas töö 19 aasta vältel Opus Dei juhina keskendus erilisel prelatuuri liikmete apostolaadi suurendamisele kiriku heaks. Nendel aastatel laienes Opus Dei järjepidev tegevus 20 uude riiki. Preesterlik hool viis Alvaro del Portillo paljudele reisele, toetamaks prelatuuri liikmete ning teiste erinevate tegevusaladega meeste ja naiste vaimulikku elu ja apostolaati. Edendades evangeliseerimist, kandis ta alati hoolt selle eest, et prelatuur oleks oma apostelliku tegevusega alati kiriku kohalike koguduste teenistuses. Tema sügav mure preestriseisu järelkasvu pärast viis Püha Risti paavstliku ülikooli loomiseni Roomas, mida oli soovitud ka Püha Josemaria. Alvaro del Portillo avaldas kirjutisi õigusteaduse, teoloogia ja vaimulikel teemadel, eriti preestriseisuse ja ilmikute kohta: „Kiriku ustavad ja ilmikud”, „Preestrite kutsumus ja mission”, „Elu Jumala jaoks”, „Mõtisklused Josemaria Escriva de

1

3

- 1 Alvaro oma vanemate, vendade ja õdedega, 1921.
 2 Aastal 1937.
 3 Koos Püha Josemariaga kateheesireisil Ibeeria poolsaarele, november 1972.
 4 Ühe jutluse ajal, 26. juuni 1991.

Balaguerist” ja „Jumalasse süüvinud”, intervjuu Opus Dei asutajast.

Alvaro del Portillo pühendumuse aluseks oli sügav mõistmine, et Jumal on meie isa, ning see suunas teda otsima ühtekuuluvust Kristusega. Täis armastust Püha Vaimu vastu, pühendus ta usaldava meelega Jumala tahte täitmisele. Ta süüvis pidevalt palvetamise, ammutades jõudu pühimast armulauast ja sügavast pühendumusest Püha Maarja vastu.

4

Usulise tagakiusamise perioodil Hispaanias (1936–1939) tuli Alvaro del Portillol vangistuses olles taluda haigustest tingitud kannatusi. Ta nägi kannatustes Kristuse risti ja tõestas sellega oma kangelaslikkust. Ta peegeldas sügavat headust ja sõbralikkust, jagades end ümbritsevatele inimestele seesmist rahu. Ta ei käitunud kunagi lugupidamatult. Temast ei mäletata ühtki ebaviisakat žesti, ta ei olnud raskustes kannatamatu ega nurisenud keerulistes olukordades. Jumal oli teda õpetanud andestama, oma tagakiusajate eest palvetama ning olema preesterlikult avatud, tervitamaks kõiki rõõmsal ilmsel ja suure lahkusega olema preesterlikult avatud, võtmaks kõiki vastu naeratuse ja mõistmisega.

Alvaro del Portillo armastus kiriku vastu väljendus täielikus ühtekuuluvuses Rooma paavsti ja piiskoppidega. Ta oli paavsti väga

ustav poeg, järgides teda ja kiriku õpetust tingimusteta.

Alvaro del Portillo suhtus Opus Dei ustavatesse suure osavõtlikkusega, ta oli alandlik, arukas, vaimselt tugev, rõõmus, lihtne ja ennastsalgav. Oma tulihingelist soovi inimesi Kristusele lähendada väljendas ta ka oma piiskopliku motoga: *Regnare Christum volumus!* (“Soovime, et Kristus valitseks!”)

Alvaro del Portillo pühaduse kuulsus, mis levis juba tema eluajal, saavutas ülemaailmse ulatuse pärast tema surma. Võttes arvesse tema elu, vooruseid ja pühaduse kuulsust alustati aastatel 2004–2008 kaht võrdse tähtsusega kanoniseerimisprotsessi Rooma piiskopkonna jurisdiktsiooni kohtus ja prelatuuri kohtus. Lisaks sellele algatati kaheksa protsessi Euroopa, Põhja- ja Lõuna-Ameerika ning Austraalia piiskopkondades. 10. veebruaril 2012. aastal toimunud

teoloogidest nõunike kogunemine andis üksmeelselt positiivse kinnituse Alvaro del Portillo kui vooruslikku elu elanud pühaku

Koos kardinal Joseph Ratzingeriga, 1987.

Teise pastoraalse reisi ajal Kanadasse, 1988.

mainega hingekarjase kohta. Korralises istungjärgus 5. juunil 2012. aastal andsid pühakuks kuulutamise protsessidega tegeleva komisjoni lugupeetud ja austatud liikmed eminent kardinal Antonio Canizares Llovera ja siinkirjutaja, kardinal Angelo Amato ettepanekul heakskiidu, kuulutamaks Alvaro del Portillo õndsaks.

Kõigest ülalkirjutatust on tehtud ettekanne Tema Pühadus Benedictus XVI-le. Püha Isa on vastu võtnud ja ratifitseerinud pühakuks kuulutamise protsessi ning pidulikult teatanud: "Teoloogilised voorused, usk, lootus ja armastus Jumala ja oma ligimese vastu, aga ka kangelaslikult praktiseeritud peamised voorused, tarkus, õiglus, mõõdukus ja meelegindlus, nagu ka pühaduse maine on jumalasalase Alvaro del Portillo y Diez de Sollano, Vita titulaarpiiskopi, Püha Risti ja Opus Dei personaalprelatuuri prelaadi puhul kinnitust leidnud.

Püha Tool on palunud käesoleva dokumendi avaldamist ja kinnitamist pühakuks kuulutamise protsessis.

Roomas 28. juunil 2012. Issanda aastal

Kardinal ANGELO AMATO, S.D.B.
Prefekt

* MARCELLO BARTOLUCCI
Mevania titulaarpeapiiskop
Sekretär

Isa Álvaro eestkostel saadud armuannid

sest ka mõned aastad varem, kui mu vanim tütar jäi haigeks ja oli juba väga raskes seisundis, palusin isa Álvaro eestkostet ning tänu sellele sündis mu tütrega ime.

Lubasin, et kui saame ettetulnud raskustele vaatamata pärandi müüdnud, teen annetuse isa Álvaro pühakuks kuulutamise heaks. Nii juhtuski – meil õnnestus see ühe kuu jooksul maha müüa. Seetõttu tahan pidada tol hetkel antud lubadust ja annetada pool müügitulust, sest see müük sai üldse võimalikuks tänu tema abile.

Soovin, et juhtunu avaldataks pühadusprotsessi teabelehes ja et mulle seda lehte alati saadetaks.

J. G. (Hispaania)

Mu laps paranes

Külastasin Opus Dei peakorterit jaanuaris 2007, kui otsisin palveid oma haige poja jaoks. Mulle anti palvekaarte isa Álvaro eestkoste poole pöördumiseks, millel oli palve isiklikuks kasutamiseks. Täna valmistub mu poeg oma sünnipäeva tähistamiseks, milleni „ta poleks pidanud jõudma“. Ma ei tea, kas arstid tahavad kunagi tunnistada, mis toorkord juhtus, aga ma arvan, et see, tänu millele on mu poeg elus ja terve, on kindlasti ime. Omistan selle isa Álvaro eestkoste. Suure tänutundega.

L. H.
(e-kiri, 12. oktoober 2011)

Rahaline kitsikus

Mõne kuu eest oli mul probleeme pärandiga. Pöördusin kohe isa Álvaro eestkoste poole,

Kodu, mis oleks kiriku lähedal

Müüsin oma maja maha ja pidin kiiresti uue elukoha leidma. Omavahel tuli sobitada mitmeid tingimusi ja teadsin juba ette, et see saab raske olema. Ent siis otsustasin isa Álvaro eestkoste varjupaika otsida (...). Seal, kus ma varem elas, ei olnud lihtne iga päev Missale minna. Olgugi, et ma seda tõesti tahtsin, ei õnnestunud mul oma suurt soovi täide viia. Mu igapäevane palve isa Álvarole sisaldas järgmist lauset: „Ära unusta, isa Álvaro: korter koos kirikuga.“

Ma käisin paljusid [kortereid] vaatamas, kuid ei leidnud sobivat. Ohel päeval olin külas kooliaegsel sõbrannal. Saime teada, et samas majas on üks korter müügil. Sel päeval ma isegi ei otsinud, ent juhtus nii, et see korter pakkus end ise ja sisaldas palju rohkem kui ma ootas. Ja kirik? Kirik asub maja nurga taga. Ma ei suutnud seda uskuda – mul polnud vaja isegi paari kvartali kaugusele minna. Paljude inimeste jaoks ei

tähenda see midagi, kuid mina olen kindel, et see juhtus tänu isa Álvaro eestkostele. Tema tõi mind tol pühapäeval sõbranna juurde ja korraldas nii, et korter ei olnud veel müüdud – see oli kaheksa kuud vaba olnud ja keegi polnud seal varem elanud. Ma ei oleks seda kõike ette kujutatagi osanud. Tehinguni oli siiski raske jõuda, sest omanik ei olnud veel otsustanud, et tahab korteri maha müüa, kuid palve ja kannatlikkuse abil see lõpuks õnnestus. Koos korteriga sain ma kaasa mitte ainult kiriku, vaid ka sõbrannast naabri, et ma ei igatseks liialt oma palvegrupi ja apostolaadi järele nendega. Vaatame, mis saab ...

Olen tänulik Jumalale ja isa Álvarole, sest tema abi oli ilmne. Lubasin talle, et teen tema teene teatavaks ning täidan oma lubaduse suurima heameele ja tänulikkusega. Mulle õeldi, et pöörduksin tema poole – ta ei vea alt – ja ma kinnitan seda. Pean endiselt temaga oma plaanides nõu, nüüd väga väikese piinlikkustundega ja palun, et kui Jumal tahab, siis ulataks ta mulle alati abi-käekese.

S. S. A. (Kolumbia)

Rasked hetked

Eelmisel aastal saadeti minu ämma ja äia juurde taaskord Álvaro del Portillo teabeleht. Olime tükk aega olnud majanduslikult halvas seisus, aastaid püsiva tööta ja püüdes ülal pidada nelja last.

Lugesin teabelehte ning palvetasin oma abikaasa ja kogu pere eest. Koos vanema tütre-ga koostasime mu abikaasa CV ja kandideerisime sellega ühte firmasse ilma, et ta ise seda teadnud oleks. Meie üllatuseks võeti taotlus järgmisel päeval vastu!

Ka olen isa Álvarole usaldanud oma vanima tütre tervise. Kõigile uuringutele ja analüüsidele saime head vastused vaatamata vastupidistele kahtlustele. Juba see on nii suur

ime, et isa Álvaro otsustas meid külastada meie elu kõige raskematel hetkedel, rääkimata veel mu mehe tööst ja mu tütre tervisest. Aitäh, isa Álvaro del Portillo.

C. G. (Paraguay)

Mu nägemine jäi alles

12 aastat tagasi tekkis mu paremasse silma neovaskulaarne membraan. Mind raviti tol ajal olemasolevate vahenditega – põletati laseriga vastavat piirkonda kollatähni lähedal. Ravi tagajärjel kaotasin silma keskosas suure osa nägemisvõimest.

Mõne kuu pärast tuli nimetatud silmakahjustus tagasi. Mulle tehti fotodünaamilist teraapiat, mis tol ajal oli katsetamisjärgus. Kahjustuse korduvad tagasitulekud nõudsid uusi raviviise – viimane neist tähendas süste silma klaaskehasse. Iga süstiga nägemine üha halvenes ja praegu näen parema silmaga alla 15-20%.

Laupäeval, eelmise aasta 2. aprillil märkasin oma seni terves vasakus silmas väikest halli varju. Kohe esmaspäeval läksin oma oftalmooogi vastuvõtule, kes diagnoosis kollatähni lähedal asuva neovaskulaarse membraani, mis hõlmas juba märkimisväärse osa silma alumisest vasakpoolses neljandikust. Ma nägin, et see ala oli ülejäänud silmast märgatavalt tumedam.

Sel nädalal ei olnud võimalik operatsiooniks aega saada ja panin end kirja järgmiseks teispäevaks, 12. aprilliks. Esmaspäeval, 11. aprillil hõlmas laik juba kogu neljandiku ega olnud enam läbipaistev.

Nähes haiguse tohutult kiiret kulgu ning arvestades kogemusi parema silmaga otsustasin, et kui lood on nii, võtan sellest õppust ja valmistun ära kasutama parema silma järelejäänud nägemisvõimet kuni seda veel on. Usaldasin end Jumala kätte –

saagu nii, nagu on parem, nii, nagu Tema tahab – kas ma näen veel või ei näe enam peaaegu mitte midagi. Üks sõber andis mulle isa Álvaro palvekaardi koos reliikviaga tema riietest. Sel hetkel alustasime naisega katkematut noveeni palumaks isa Álvaro abi, et kui Jumal tahab, säilitaks mu vasak silm teatud määral nägemisvõime või et Ta lükkaks seda pöördumatut protsessi edasi.

12. aprillil tehti mulle klaaskehasisene süst ja juba järgmisel päeval märkasin paranemist. Kuigi kahjustunud neljandikus oli mu nägemine puudulik, oli laik kadunud. Kümne päeva jooksul, mil ravimi mõju oli suurim, taastus mu nägemine ja ma sain aja teise süsti jaoks (minimaalne ravi on kolm süsti). Oftalamoogil oli võimalik objektiivselt paranemist kinnitada ja kuigi võrkkest oli pisut kahjustunud, oli verejooks peatunud. Ta otsustas enne teise süsti määramist veel kümme päeva oodata. Mõne päeva jooksul taastus mu nägemine täielikult endisele tasemele.

Oftamoloog oli teisel läbivaatlusel väga meeldivalt üllatunud – võrkkest oli täiesti selge ja ilma armitta, mis harilikult membraani tõttu tekib ning mu nägemisteravus oli eelnevaga võrreldes paranenud. Ta katkestas ravi ja palus mul kuu aja jooksul uuele läbivaatusele tulla.

Parema silma puhul olin teada saanud, et sellist tüüpi membraan vajab kuivatamiseks vähemalt kolme süsti, nägemisulatus ei taastu enam täielikult ja nägemisteravus langeb märkimisväärselt.

Kokkuvõttes andis üks tavaliselt väga agressiivne kahjustus järele vaid ühe süstiga, mu võrkkest paranes täielikult – selle ja pärissoonkesta vahel ei ole enam tühimikku – ja mu kaotatud nägemine taastus 100%. Veelgi enam – mu nägemisteravus paranes eelnevaga võrreldes – varasemalt 0,8-lt olen läinud üle 1,0-le. Olen pidevalt Jumalale tänulik, sest olen veendunud, et isa Álvaro eestkoste läbi ja arstiteadusele toetudes kingiti mulle palju enam kui mõistusega

oleksin osanud oodata. Jätkame naisega isa Álvaro kaudu palvetamist, et paranemine kinnistuks. Samal ajal usaldame end täiesti Jumala kätte, et nii ühe kui teise silmaga sünniks see, mida Tema tahab.

On möödunud viis kuud hetkest, mil panin kirja eelnevad lõigud. Mõlema silma olukord on stabiilne ja näen vasaku silmaga väga hästi.

P. C. J. (Hispaania)

Leidsin töö

Tahan, et saaksite osa meie rõõmust ja tänulikkusest ühe teene üle, mille saime hiljuti (5. detsembril 2011, pärispatuta saamise noveeni ajal) tänu Mons. Álvaro del Portillo, Opus Dei prelaadi eestkostele. Mu tütar M. C., kuue lapse ema, kaotas rohkem kui aasta tagasi ühiskondliku pankroti tõttu oma töö raamatupidajana. See juhtus tõsise majandusliku kitsikuse ajal ja väljavaateta leida uus töö. Maja hüpoteeklaen ja suure pere ulatuslikud kulud tegid ta elu väga keeruliseks. Lisandusid mu väimehe jõupingutused, kes hakkas lisaks päevale töötama ka õistes valvetes, et ots otsaga kokku tulla. Kõigest hoolimata ei kaotanud nad rahu ega täielikku usaldust Jumala vastu.

Ka meie vähesest abist ei piisanud. Palvetasime pidevalt noveeni isa Álvaro eestkostel teades, et ta kannatas oma elu jooksul sageli majanduslike raskuste all. Armuand saabus sel kuul – mu tütar leidis osalise koormusega töö raamatupidajana. Töö on hästi taustatud ja asub kodu lähedal, tänu millele saab ta pühendada piisavalt aega oma esmatähtsale rollile emana.

Paremat annab soovida ... Aitäh, isa Álvaro!

E. S. (Itaalia)